

Київський університет ім.Б.Д.Грінченка
Гуманітарний інститут
Кафедра теорії та історії педагогіки

Розумове і трудове виховання дітей

Виконала
студентка ІІІ-ого курсу
групи ФАІСБ-2-08-4д
Дайнеко Ірина Ігорівна

Розумове виховання дітей

Розумове виховання

Розумове виховання - невід'ємний компонент української народної педагогіки.

Народ завжди уважно стежив за розвитком активної розумової діяльності дітей. У народній практиці воно охоплювало ознайомлення дітей з навколишнім світом, формування їхніх пізнавальних інтересів, інтелектуальних умінь та навичок, розвиток пізнавальних здібностей.

Розумове виховання

Народ розглядає знання, розум, мудрість як найважливіші людські якості. Народ був переконаний, що від знань та розуму залежить успіх підготовки людини до життя

Народна педагогіка дає правдиве тлумачення розуму, розглядаючи його як найвищий ступінь виявлення пізнавальної діяльності людини, здатності мислити, порівнювати, робити висновки.

З поняттями «розум», «мудрість» народ пов'язував такі позитивні риси людини, як статечність, стриманість, передбачливість, розсудливість, скромність, помірність.

Завдання розумового виховання

Народна виховна практика виробила чітку систему розвитку активної розумової діяльності дітей.
Передусім чітко виділені завдання розумового виховання:

ознайомлення з
навколишнім
світом

організація
спілкування з
розумними людьми

формування
пізнавальних
інтересів

розвиток
цікавості,
допитливості

формування
інтелектуальних
навичок

розвиток
пізнавальних
здібностей, розуму,
мислення

Народні принципи набуття знань

- ❖ Єдність розуму, почуттів і свідомості;
- ❖ Систематичність в одержанні знань і неперервність освіти;
- ❖ Наочність;
- ❖ Свідоме засвоєння знань;
- ❖ Доцільність навчання з раннього дитинства;
- ❖ Емоційність навчання та виховання.

Шляхи і засоби розумового виховання

- цілеспрямований вплив дорослих;
- розвиток відчуттів і органів сприймання;
- живе спілкування з розумними людьми;
 - обмін думками;
- колискові пісні, казки, дитячі пісеньки, пестушки, віршики;
 - загадки;
- народні прислів'я, приказки, афоризми.

Трудове ВИХОВАННЯ дітей

Трудове виховання

У народній філософії праця розглядається як першооснова буття, внутрішня потреба людини. У загальній системі народної педагогіки праця є її серцевиною. Вона творить матеріальні і духовні цінності. Тому з давніх-давен народ вважав трудове виховання важливим обов'язком.

В українській народній педагогіці традиційно прославляється трудівник і засуджується ледар, дармоїд, «трутень».

Завдання трудового виховання

підготовка до праці

виховання любові до праці, до людей праці

виховання шанобливого ставлення до хліба, землі

виховання прагнення жити плодами своєї праці

формування трудової моралі

виховання трудової ініціативи, наполегливості, трудової творчості, бережливості та ощадливості

Етапи трудового виховання

I. вступний (ігровий) - 2-7 років;
Дитина набуває певної самостійності, засвоює правила користування предметами, елементарні норми поведінки. Дитина залучається до праці психологічно.

II. допоміжний (визначальний) -
7-15 років;

III. основний (завершальний) -
15-20 років.

Вимоги до організації трудового виховання

1. Подбати про вдалий початок праці.

2. Працювати енергійно, зосереджено, не поспішаючи і не відволікаючись.

3. Бути витриманим, наполегливим, організованим, не лякатися труднощів.

4. Доводити справу до кінця.

Дякую за увагу!

